

El Sant Crist Negre de Peralada

L'origen d'aquesta imatge que es venera a l'església parroquial de Peralada es troba en una pietosa llegenda escrita en un pergami custodiat per les monges agustines que antigament vivien a la vila, i que oralment va passar al llarg de la història de pares a fills. Assegura que el 17 de desembre de l'any 975, un veí, en Joaquim Catort, quan anava a treballar, va trobar-se als afores del poble un carro tirat per un animal sense cap persona que el guiés, i que de sobte es va aturar davant seu. Estranyat, va mirar què transportava i veié la imatge d'un Sant Crist. Immediatament ho va fer saber a les monges, que hi anaren en processó a recollir-lo.

Al llarg de la història, aquesta imatge ha sortit en processó en diferents ocasions per demanar la seva intercessió en casos de calamitats, i per demanar circumstàncies meteorològiques i agrícoles favorables. No només hi assistien els peraladencs, sinó també devots dels pobles de la comarca. També li han mostrat estima els gitanos de l'Empordà i de la Catalunya del Nord: «*Escasas eran las semanas que, antaño, de acá y de más allá de los Pirineos, no llegara a Perelada una familia gitana y, pese a la miseria que respiraba, ofrecía cirios y otros objetos en acción de gracias por los beneficios recibidos o en demanda de protección y favor*» (*El Santo Cristo de Perelada*, 1940).

Durant la Guerra Civil la imatge va ser profanada. Per sort, se'n va poder salvar el cap. Una família del poble el va recollir i va pagar en uns tallers d'Olot una reproducció amb les mateixes mides i estil. El «nou» Sant Crist Negre

va ser posat en un cambril d'una capella lateral, també reconstruïda, en uns solemnes actes l'1 de desembre de 1940. Unes escales permeten adorar-lo de prop. També s'hi venera la Mare de Déu dels Dolors, una altra de les imatges que gaudeixen d'estima en aquesta població.

El Sant Crist Negre forma part de la Processó dels Dolors, que surt el divendres abans del diumenge de Rams.

L'any 1868 es van imprimir a Figueres unes «Cobles» dedicades

al Sant Crist Negre. En una estrofa s'hi llegeix:

Estesos teniu los brassos
en aqueixa Creu Sagrada,
perquè deixant nostres llassos
nos doneu una abraçada:
O dulsura i amor
de un déu enamorat!
Puig de tots sou Salvador,
y tant vos habem costat:
misericòrdia Senyor,
perdonaunos tot pecat.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN